

До № 18/423 від 16 листопада 2021 року

Дубровський Андрій В'ячеславович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 1, 8, 9, 21, 22, 24, частині п'ятій статті 43 та статті 64 Конституції України (конституційність) положень частини п'ятої статті 51 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон № 1697), абзаців першого, третього, шостого, сьомого пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–IX (далі – Закон № 113) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–IX (далі – Закон № 1554).

Прохання перевірити на конституційність оспорювані положення пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113 у редакції, чинній до внесення змін Законом № 1554, скаржник мотивує тим, що ці положення продовжують застосовуватись судами до правовідносин, які виникли під час їх чинності, та є перешкодою для захисту та відновлення його прав.

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Закону № 113 та Закону № 1697 є свавільними за своїм змістом, порушують його право на працю шляхом зменшення гарантії незалежності прокурора, порушують гарантію захисту від незаконного звільнення, оскільки дозволяють звільнення під час лікарняного, позбавили можливості перевестись на іншу посаду, права на особисте попередження про звільнення у встановлений законом строк, права на повернення на роботу у разі повторного прийняття на роботу.